

ДІЛО

ВИХОДЯТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛДНЕМ

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10, II. пов.
Конто почт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає
від 11—12 год. передпол.
Розсилка не зупиняється.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в квітні 4/30 зл.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр., Італії
750 лір, Німеччині 750 марк,
Швейцарії 5 швейц. франк.,
Чехословаччині 30 ч. к. Румунії
180 лей, Болгарії 750 лев.
Австрії 750 ш. Збірки
збірки 1 дол.

**В справі оголо-
шень звертається
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 СӨТ.

Консолідація в Югославії.

Степан Радіч — міністром.

Найновіші телеграми повідомляють, що провідник хорватських селян, основник республіканської партії Степан Радіч зложив на руки короля Сербів, Хорватів і Словенців урядову присягу як його відповідальний міністр для освітніх справ. Так закінчилася покищо кар'єра того хаязого опозиціоніста й республіканця, що повних сім літ боровся вперто й рішучо проти централістичної політики білгородського уряду Пашича і проти монархії загалом, що для зміни тієї політики і форми влади не вагався просити помічі в Лондоні й Москві, що за свої заходи відкохував наконеч — тюрмою...

Що вплинуло на цей крок Радіча, важко сказати. Не кермувала ним жадна міністерського портфелю — це певне, бо давно, зараз після утворення держави СХС, міг стати міністром. Можливо, що дався він переконати політичній мудрості старого Пашича, можливо, що переконала його беззастидливість дальшої боротьби і шкідливість її для держави, що має таких „любих“ сусідів, як Італія і Болгарія. Можлива й інша причина, а саме дуже поважний вік прем'єра Пашича, що відкриває перед Радічем різні вигляди в найближчій майбутності...

Прийняття міністерського портфелю Радічем важке не так тим, що він „навернувся“ до монархії, як тим, що дві найбільші партії Югославії, сербські радикали й хорватські селяне, нарешті поєдналися, що до них обидвох належало тепер керма цілої 12-мільйонної держави. Таким чином постігала криза білгородського уряду повинна скінчитися, що не може не принести добрих наслідків для цілої внутрішньої і закордонної політики Югославії. Отже вступлення Радіча до правительств означає вирішення різних наболілих справ, консолідацію внутрішньої назовної, а тим самим скріплення єдності держави грех народів.

Від Версаю до Льюкарно.

2. Політика Англії і „протокол“.

Женевський протокол зобов'язував держави також і до військової допомоги. — Так далеко ідучого зобов'язання не хотіла прийняти на себе Англія.

Як уже згадало, англійський консервативний уряд Болдвіна, не прийняв цього протоколу, на який згодились були інші держави, в першій мірі Франція, яка бачила у ньому запоруку своєї безпеки супроти Німеччини.

На засіданні Ради Ліги в Женеві в березні 1925 р. заявив англійський міністр Чемберлен, що Англія не може прийняти протоколу в такій його формі, бо він є заангажувальним і ним може дати навіть корисну нагоду до війни тій державі, яка не піддається мировому судові, врешті Англія не може гарантувати за санкції супроти цілої Європи, бо до виконання європейських санкцій треба би в першій мірі наважитися ужити англійської флоту. (Це останнє було головним аргументом, який виводила англійська публічна думка проти протоколу). По думці англійського уряду — пакт Ліги треба би доповнити окремими „регіональними“ договорами, які відповідали би спеціальним потребам.

Головна мета англійської політики була довести до безпосереднього порозуміння між Францією і Німеччиною, та через те долати Версайський договір, підготований силою, якоюсь додатковою взаємною умовою. — До цього коначні були уступки з боку Франції, яка під натиском Англії і Америки, а головною з причини свого критичного фінансового положення мусила на них згодитися. — Коли стало ясним, що Англія не прийме женевського протоколу, вийшла річ зовсім несподівана, бо для багатьох держав, а в першій мірі для Франції. А саме німецький уряд пропонував зі свого боку проект пакту безпеки, який мав забезпечити границю між Німеччиною і Францією.

Чи Німеччина віддала цей проект внаслідок тихого порозуміння з Англією, чи був це зручний і в кождім разі сміливий маневр німецької дипломатії, всеж такі враження його було незвичайне. Публічна думка в Англії і Америці станула відразу по стороні Німеччини. — Розпочалися довгі, дипломатичні переговори, головою між Англією і Францією, офіційно скликано конференцію до Льюкарно, на якій і дійшли акції до порозуміння.

Кінцевий протокол прийнятий в Льюкарно звучить так: „Представники німецького, бельгійського, англійського, французького, італійського, польського і чехословацького урядів, які зібрались в часі від 5. до 16. жовтня 1925 р. в Льюкарні, щоб спільними силами знайти засоби для безпеки своїх народів перед страхом війни та подати за способи мирного поладження спорів, які могли б між ними колись трапитись, згодились на наступні договори, які були виготовлені на одній конференції

та вважались взаємно поміж собою. Договір поміж Німеччиною, Бельгією, Францією, Великою Британією і Італією (прилога 1.); договір про розмежування суд між Німеччиною і Францією (прил. 3); договір про розмежування суд між Німеччиною і Польщею (прил. 4); договір про розмежування суд між Німеччиною і Чехословаччиною (прилога 5).

Ці договори, які сьогодні є паравіршані, мають мати і сьогоднішню дату. Однак представники ділячих сторін мають зійтись 1-го грудня н. р. в Лондоні, щоб на спільній засіданні підписати формально договір грамоти.

Французький міністр закордонних справ подає до відома, що у зв'язі з висшезгаданими договорами про розмежування суду, Франція, Польща і Чехословаччина заклали в Льюкарні також поміж собою договори, щоб забезпечити собі взаємну користь з тихих договорів. Ці договори будуть правильно зложені в Лізі Націй, а п. Бріан пропонує вже тепер їх віднести до відома підписаних держав.

Англійський секретар для закордонних справ пропонує, щоб як відповідь на деякі питання поставлені німецьким канцлером і міністром закордонних справ, що до висловлення статей пакту Ліги, звернутись до них з залученням (прилога 6) письмом, одночасно з підписом висшезгаданих документів. Ці висловлення прийняли.

Представники заступлених тут держав висказують своє глибоке переконання, що згадані договори й умови починаються у високій мірі до морального успокоення між народами, яке викликає розважку політичних і економічних проблем, як також інтересів і почувань народів, та що через безпеку миру в Європі буде можливе також дійсне роззброєння, передбачене в статті 8, пакту Ліги. Вони зобов'язуються співділяти щиро в праці розпочатій уже Лігою Націй щодо роззброєння та прагнути до дійсного його досягнення, як також взаємного порозуміння. Підписали: Д-р Лютер, д-р Штрессман, Вандервельд, Бріан, Остен Чемберлен, Беніто Муссоліні, Схіннінські, д-р Едвард Бенеш.

Згаданий як прилога 1) договір, названий пактом безпеки (Sicherheitspakt) заборонює Німеччині, Бельгії, Франції порушувати в якій-небудь спосіб політичний стан (status quo), який творять теперішні кордони німецький, бельгійський і французький між собою. Якій-небудь воєнний акт негайно дозволяється тільки тоді, коли треба оборонитись від нападу або у випадку очевидного порушення так званої відмілітаризованої смуги на 50 км. на схід від Рейну. Зрештою в такому випадку зобов'язані є інші договірні держави прийняти негайно за допомогою нападених сторін, якщо тільки буде для них ясним, що в дійсності трапився неспровокований напад.

Д-р Я. Олександрович

По виборах у Чехословаччині.

Розділ мандатів до союму й сенату.

Тому, що ще донині не погодишено окончених урядових виборчих списків з кількох округів, чисельну силу поодиноких партій в союмі чл. союму й сенату можна подати тільки з тих застереженням, що можливе ще пересування сил деяких партій на 1 мандат більше або менше. Дефінітивні списки можна буде подати щойно після введення другої і третьої скрутинії.

На 300 місць пражського союму припадає: чл. республіканців 45, (в 1920 р. 42), комуністів 41 (дотепер 27), чл. католиків (народна партія) 31 (21), чл. соц.-демократів 29 (53), чл. нар. соціалістів 28 (27), нім. союз селян разом з нім. партією ремісників і промисловців та мал. нац. партією 24 (дотепер союз селян 13, партія рем. і пром. 1, мал. дрібні селяне 2) словацьких католиків (нар. партія Глінки) 23 (11), нім. соц.-демократів 17 (30), чеських нац. демократів 13 (6), нім. христ.-соціалістів 13 (9), нім. нац. партія 10 (10), нім. нац. соціалістів 7 (5), мал. христ. соціалістів 4 (4), карпато-руський земледільський союз 1 (1), польський блок 1 (0).

На 150 місць у сенаті припадає: чл. республ. 23 (19), комуністів 20 (7), чл. католиків 16 (12), чл. соц.-дем. 14 (36), чл. нар. соц. 14 (10), нім. союз селян 12 (8), словацьких католиків (Глінка) 12 (6), нім. соц.-дем. 9 (16), чеських нац. дем. 7 (11), чл. партія рем. і пром. 6 (3), нім. христ. сусп. 7 (5), нім. нац. партія 4 (7), нім. нац. соц. 3 (2), мал. христ. сусп. 2 (0), карпато-руський земл. союз 1, польський блок 0.

Смерть Євгена Левицького.

Відень. 21. XI. (Тел. лл.) Сьогодні помер відомий український парламентарист, віденський адвокат, 6. нач. редактор „Діла“ і б. посол ЗУНР. у Празі д-р Євген Левицький.

По широкому світі.

Чемберлен заявив в останній промові у парламенті, що доля договорів у Льюкарно залежить від сили характеру представників Франції та Німеччини.

На сплату державних довгів збирає гроші між італійським громадянством спеціальний союз, що розписав національний підписку.

Крива чехословацького уряду продовжується. Внаслідок виборів — Крамарж рішав покинути політичну діяльність.

Сирійські міста Тир та Сідон стоять перед упадком. Перед воротами Дамаску йдуть далі завзяті бої. Частина повстанців іде на південь, щоб злетіти в підд. ділянку Сайд аль Араш.

Ріфанді почали наново бомбардувати місто Тегуан. Населення міста тікає.

Red. czas. „Dłó“ Pr. 262/25. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Rad okręgowy taryfowy jak Trybunał prawowy we Lwowie, orzekł na wniosek Prokuratury Państwowej, że treść czasopisma „Dłó“ Nr. 259 (10.642) z dnia 18. listopada 1925 r. pod tytułem: 1) Z okazji a między słowami: planuje wyjazd wykładowy, a słowami: Tradycje wkrę i nas światło, b) między słowami: stencjonowa czebra, a słowami: ukladu starozynu. 2) Z ukradkoko twitła w Cz. S. R. między słowami: meludskych strażdań, a słowami: ty praceje twojejoje, b) między słowami: lubyty Ukrainu! a słowami: Sławaz tobi syne zawieraz znamiona zbrodni 5 65 a) w. karnej pznal dokonana w dniu 17. listopada 1925 roku konfiskata za usprawiedliwioną i zarządź zniszczenie całego nakładu i wydał w myśli § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zatem wydaje się nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma, by ostatecznie niniejsze umieszczył bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszaj stronie, Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. 1, druk. z 17. XII. 1862 Dł. p. p. Nr. 6 k. 1863 z 1. z. za-azdzenie za przekroczenie na grzywnę do 40 zł. p. Lwów dnia 18. listopada 1925 r. Havel.

Дня 4 грудня 1925 в салі Народного Дому Руханковий Попис „Сокола-Батька“.

Італійські лаври та погрози.

Огнемна промова Муссоліні-го.

При відкритті італійського парламенту, Муссоліні виступив з промовою, яка є черговою політичною сенсацією. Під впливом останньої змови на його життя, він промовляв ще палкіше, ніж звичайно і вдався у тон, якого деякі прем'єр-міністри, міністри законних та воєнних справ не вживають навіть напередодні війни. Цей тон нагадував визови Вільгельма II, який виповідав війну одній державі за одною, пересвідчений у непереможній силі своєї армії.

Звеличчю Муссолініго приготували йому на парламентській трибуні лавровий вінок і ялогі озочі. Коли він вийшов на неї, щоб дати огляд своїх здобутків, міг задекларувати першу строфу з „Перстеня Подікоата“. У його державі такий лад і така сила, що міністри внутрішніх справ нішого, нефашістського, уряду потребували би на цю саму працю 30—40 літ! Розуміння з Америкою щодо довгих осягнень, торговельний договір з Німеччиною підписаний, колоніальні війни зліквідовані, опозиційні партії знищені. „Весь край настроєний пофашістському; те, що лишається, це археологічні останки... Два мільони молодих людей чекає готовими до скоку на моє слово... Щось зі стилу Наполеона. Звідкіля цей кипучий настрій?“

Перш усього Муссоліні підозріває Францію, що мачала пальці в змові. Хоча би тим, що давала захист заговорникам. Далі його вражає тон англійської преси, яка не ставиться прихильно до воєнничих жестів, слів, а тим менше насильних засобів правління, у су-

часний мент, втихомирювання європейських пристрастей. І тому він звертається з осторогою до всіх лавров, недоволених його владою і нагадує їм, що ніякі посторонні впливи ніколи не захитали режимом якоїсь держави. Чужинний „бойкот“ Італії плыве хіба з заздрости, що інші держави не в силі були до цього часу дати собі ради з внутрішнім безладдям так легко як фашізм. Фашизму не можна наслідувати на чужині, але він має у собі верна живучості загальної вартості. Парламентаризм скінчив свою роль з XIX. віком і прийшов час на принципи ладу та дисципліни. Їх здійснив фашизм і нікай інші держави стримаються з його критикою.

У красномовній запалі Муссоліні пустив загрозливі стріли в сторону Англії та Франції, які у свій час ішли проти Італії в колоніальній політиці. Навіть старі дипломати Саландра та Джолітті плескали в руки при фразі про безсилість зовнішніх впливів на ослаблення влади внутрішньої держави. Сама ця частина промови ворушить якнайбільше сумнівів. Держави ніколи не були незалежні від зовнішніх впливів, а нині менше, як колинебудь. Як довго внутрішній устрій Італії не стає причиною конфліктів зі сусідами, до нього можуть ставитись байдуже. Та чи приклад насильної диктатури є завади байдужі навіть для дальших держав? Чи фашизм є настільки сильний, щоб міг відмежувати Італію від світа або наачити його як треба правити державою — це щонайменше сумнівне.

Радянська Україна.

Національні меншості і жидівська колонізація.

Московська „Правда“ з 30. X. ц. р. приносить цікаві інформації про те, що зроблено за останніх шість місяців для національних меншостей на Україні, а зокрема, що зроблено на полі жидівської колонізації. Дослідно „Правда“ подає таке:

Центральна комісія національних меншостей при ВУЦВК-ті поновила

В. БІДНОВ.

Професор О. О. Ейхельман.

(з нагоди 50-тидесятилітнього ювілею його наукової діяльності).

В біжучому 1925 році минає п'ятьдесят років самостійної наукової діяльності звичайного професора Українського Вільного Університету в Празі Оттона Оттоновича Ейхельмана, який займає пілком виключне становище серед професури українських високих шкіл в Чехословацькій республіці як по своєму походженню, так і по високій кваліфікації свого наукового ценза. Коли до цього додати ще його незвичайну службу українській національній справі, то й матимемо не тільки підставу, але й моральний обов'язок згадати шановного ювілята на сторінках „Діла“, тим паче, що про нього в українській пресі нічого не писалося.

Проф. О. О. Ейхельман походить з німецької родини з Естляндії; народився 27. квітня 1854 р. в ямбурському повіті, недалеко від Петербурга, вчився в німецькій гімназії, а потім в петербурзькому університеті, на правничому факультеті, але магістерські іспити складав при університеті в Дорпаті. Там же він обороняв і магістерську дисертацію в 1878 році. Алеж ще в 1875 році він помістив у „Russische Revue“

першу свою друковану працю, за якою потім він дав довгу низку інших, подібних до першої, статей критичного змісту, де він оцінював новітні найвидатніші праці російських та чужоземних учених в області міжнародного та державного права.

Праця над згаданими статтями була тільки ґрунтовною підготовкою Оттона Оттоновича до магістерської дисертації, яку він написав німецькою мовою — „Ueber Kriegsgefangenschaft“ (в Дорпаті тоді викладали мовою німецькою). Придбаний ним за цю наукову працю ступень магістра дав йому можливість стати спершу доцентом, а з 20. грудня 1880 р. надзвичайним професором Демидівського юридичного ліцею у Ярославі (над Волгою), де він викладав державне та адміністративне право. Викладав в Демидівському ліцеї (що рівнявся звичайному юридичному факультетові) не заважали О. О. Ейхельманові працювати над окремою самостійною роботою „О военномъ занятіи неприятельской страны“, яку й видрукував 1879 року в Москві. Останню працю (на мові російській) він подав, як докторську дисертацію (в 1880 р.) до правничого факультету київського університету. Заслужений професор міжнародного права в цьому університеті В. А. Незабитовський визнає книгу проф. О. О. Ейхельмана високої наукової вартості.

Й автор її, після звичайної в російських університетах публічної обірни, став доктором міжнародного права, залишаючися деякий час в Ярославі.

Наприкінці 1881 року професор університету Н. К. Ренненкампф, що до того часу посідав на правничому факультеті катедру історії найголовніших чужоземних законодавств, перейшов на катедру енциклопедії права, а катедра історії найголовніших чужоземних законодавств стала вакантною. Тоді згаданий вище проф. В. А. Незабитовський запропонував факультетові запросити на цю вакантну катедру професора Оттона Оттоновича Ейхельмана з Ярослава. Дня 18. березня ст. ст. 1882 р. правничий факультет одностайно прийняв пропозицію проф. Незабитовського. Університетська Рада ствердила постанову факультетської ради з тим, щоб О. О. Ейхельман був покинаний надзвичайним професором. 3. серпня 1882 року шановний ювіляр вже приступив до виконання своїх обов'язків у київському університеті й в осінньому семестрі викладав історію найголовніших чужоземних законодавств. Через якесь пізроку, а саме 8. березня 1883 р., той же самий проф. В. А. Незабитовський подав факультетові нову пропозицію зробити Оттона Оттоновича звичайним професором, з огляду на те, що проф.

Ейхельман своїми виразними, докладними лекціями, які відповідали вимогам сучасної науки, виправдав довіру факультету. І цю довіру пропозицію проф. В. А. Незабитовського правничий факультет прийняв одностайно, а Університетська Рада погодила 8. квітня 1883 р. й цю постанову правничого факультету щодо проф. О. О. Ейхельмана. Огакі офіційні дані про запрошення О. О. Ейхельмана до київського університету та про перші часи там його діяльності наводимо з тою метою, щоб мати приємну нагоду споглядати вгадку, що можна чути серед нашої еміграції, ніби „проф. О. О. Ейхельман до Києва закликав й підтримував німецька партія“, себто група професорів-Німців, які виявляли антагонізм до професорів-Росіян. Такого антагонізму серед професорів правничого факультету в 1882 по 1883 роках й бути не могло: з восьми професорів правничого факультету був тільки один Німець Н. К. Ренненкампф; леканом був В. Демченко; професора О. О. Ейхельмана рекомендував проф. В. А. Незабитовський, і факультет двічі виносив щодо проф. Ейхельмана одностайні постанови, яким, розуміється, не було місця, як би справді тут йшла боротьба Німців з Росіянами.

(Докладніше буде)

підсумки своєї північної праці серед національних меншостей на Україні. По 1. жовтня створено на Україні 348 сілських рад національних меншостей. Найбільше виділено сілрад, бо аж 117. По них йдуть російські — 69, та польські — 64. Найслабіше йде справа виділення жидівських сілрад. В найближньому часі буде вирішена справа створення містечкових рад національних меншостей. Їх число досягне до 66. — За півроку створено 12 судових камер з жидівською урядовою мовою, 4 з польською і дві з німецькою.

Мережа національних судових камер повинна досягнути 92 одиниць. Крім цього при охоронних судах буде створено 50 становищ урядових перекладачів. Седм національних меншостей переведено також велику економічну роботу. На землях колонізаційного фонду поселено 2,518 жидівських родин, що дає разом 4,500 душ. Всі переселенці об'єднані в колективи. Вони використовували землю дуже раціонально. Введено громадський сівоборот, пригортаються широко тракторну силу та підпшуться методи оброблювання. Допомогу для переселенців треба вважати неминучою. Держити дає всього 800,000 карбованців (отже 400 тисяч доларів). Державний кредит для них дійшов до суми 500 тисяч карбованців (отже 250 тисяч доларів). Під теперішню пору на Україні нараховано 50 тисяч родин, що бажають переселитися та зайнятися хліборобством.

Бачимо отже, що жидівська колонізація йде інтензивно і держала видала на кожну родину по 100 дол., а Джойнт більше-менше по 150 дол. Крім цього треба взяти на увагу допомогу держави у безплатному транспорті. Про допомогу держави для українських переселенців і колоністів ми дотепер не читали ніде ніодної статті. Вони мусять собі самі давати раду. Не диво тому, що жидівська колонізація йде такими великими кроками вперед.

Українізація театру.

Цього року перший раз поставлено широко українізацію театру. Тепер входить до мережі українізованих театрів вже одинадцять державних театрів. Театри удержуються почасти місцевими засобами а почасти тими громадськими засобами, які віддає на ту ціль держави. Відкриття державної української опери в Харкові мало дуже святочний характер. Першою пішла в тій опері «Сорочинська ярмарка» на українській мові. Крім цього виставлено на українській мові «Айз» і «Князя Ігора». Переклад текстів на українську мову зробили найвизначніші поети. Особливо від українських театрів стоїть київський «Березиль». Це радше експериментальний театр. В ньому творять підвалини та працюють над культурою укрїнської революційного театру. «Березиль» має вже великі досягнення і є тепер без сумніву найбільш мистецькою силою на Україні. Цього року zorganizувався у Харкові також перший жидівський театр, який повинен обслуговувати не тільки Харків, але й провінцію.

(Правда*)

Добрі інформації.

В Харкові zorganizовано т. зв. «Всеукраїнська Наукова Асоціація Сходолюбівців». Президія ВУЦАК вислала від України окрему делегацію на свято п'ятиліття ульєння кримської радеспубліки від білогвардійців. Святкування тої річниці відбулося 14. листопада. — ВУЦВК-тет затвердив постанову найвищої мешканевої комісії про передачу студентським організаціям величезного дому для студентського інтернату, що помістить 2000 студентів. (Правда*).

Всеукраїнська Академія Наук. Всеукраїнська Академія Наук поширила тепер значно свою науко-

Щастя поколінь залежить від економічних умовин, які створимо для них.

В першу чергу купуймо

Акції Земельного Банку Гіпотечного

С-ни акційної у Львові, Підвалля 7.

ну працю. Встановлено звязки з цілим рядом закордонних академій та з науковими силами заходу. Величезну роботу веде відділ української історії та письменств (на чолі історичного відділу стоїть акад. Грушевський Михайло). В історичному відділі зібрано багато цінних і нерозроблених та невикористаних ще матеріялів і пам'яток. В мінералогічному відділі є багата колекція академіка Тугковського. В кабінеті живої мови вже проведено велику частину роботи по складанню словників. Тепер друкується 4. том академічного словника української мови. («Правда*»).

Перевибори в Українській парламент. репрезентації.

З Варшави повідомляють: В днях 19. і 20. н. м. відбулися звичайні річні перевибори в Українській парламентній репрезентації. Президія, зложена зі сен. М. Черкавського як голови та посла С. Хоуцького і Б. Козубського уступила. На її місце опозиція, зложена з «лівого» С. Підгірського і Селянського Союзу, під проводом П. Васильчука, висунули на гол. Української парл. репрез. члена Селянського союзу посла Сергія Козинського, а на заступників сен. Пастернака і посла Козубського. Ліста опозиції провалилася здобувши 6 голосів за і 13 проти. Зате вибрано на пропозицію головно селянських послів президію в складі посла Сергія Хоуцького як голови, а сенатора М. Черкавського і посла Б. Козубського як заступників голови (12 ма голосами на 18 голосуючих). Після вибору опозиція, що розпоряджалася тільки 6 ма голосами, устани посла Підгірського заповіда безоглядно боротьбу проти нововибраної Української парл. репрезентації. Годиться ще додати, що в звязку з наклепним виступом органу Сел. Союзу «Наше Життя» проти УНДО, виступила зі Сел. союзу пос. д-р Дмитріюк.

Смерть Жеромського.

Дня 20. XI. помер у Варшаві на анчиризм серця вісний польський письменник Стефан Жеромський. Смерть послідувала нечаяно. Незадужав довгі літа на грудну недугу наслідком перепрацювання. При смерті Жеромського було лише його жінка Ганна. Дня 21. XI. явилася у прем'єра Скішньського делегація союзу літературів а поособою інтервеною в справі уладження похорону Жеромського на кошті держави. Передтим делегація була у тій справі в мін. Грабського, але Грабський заявив їй, що похорон відбується без участі держави, бо «Жеромський був кавальном, а що до деяких його книжок є різні погляди». Грабський годівся лише на оплату похорону. Одне уряд не погодився слухати тої по бажанням Грабського. Премія ради міністрів ухвалила уладити похорон на кошті держави. Офіційно візнуть участь у похороні президент Войцеховський, представники уряду марш. союму і сенату, і члени законодавчих інституцій. Похорон відбувається дня 23. XI.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це наші родина, фортеця, це наш захист у добі нехолодній!

ПОЛІТИЧНІ НОВИНИ.

Новий польський уряд.

Дня 20. XI. утворився новий польський уряд у складі: президія і аттр. сполуч. Ол. Скішньський, пров'єст Ст. Говаський, торгівля і промисл Оселкі, військо (керова.) ген. Стеф. Маєвський, внутр. справ Рачкевич, хліборобство Кернік, праця і сусп. опіка Земешні, завізні Хондзінський, справедливість Пехонкі, скарб Залеховський, сусп. роботи Морачевський, земельні реформи Радван.

За тень мін. військових справ.

В суботу перед полуднем президент Войцеховський прийняв марш. Пілсудського, генерала Йос. Галєса, керовника мін. військових справ ген. Масєвського та шефа генерального штабу ген. Ст. Галєса.

З Пілсудським президент конференсував в присутності прем. Скішньського.

«Кур. Пор.» повідомляє, що на конференції президента Войцеховського з марш. Пілсудським, ген. Галєром і ген. Мічевським обговорювали справу обсади теки міністерства військових справ. Висували назвища ген. Желіговського на становище міністра військових справ, а ген. Сосновського на становище шефа генерального штабу.

Засідання польського союму

відбудеться не вівторок, а в середу. На ньому новий прем'єр має виступити експозе.

Димсія уряду Пенлеве.

В французькій палаті депутатів після гострої дискусії фінансових законів Пенлеве заявив, що зложить владу, коли відкинуть уст. 5-ий фінансового закону. Прем'єр зажадав заяви довіри. Після кількохгодинної дискусії відбулося нове голосування над уст. 5. урядового проекту. Уступ цей відкинули 278 голосами проти 275. Уряд подався до димсії. Упадок уряду спричинили комуністи, котрі при першому голосуванні над уст. 5. здержалися від голосування, а при другім голосуванні проти.

Не є виключене, що уряд, не зважаючи на те, що подався до димсії зажадав від парламенту, щоби ще перед утворенням нового уряду відбулося засідання для ухвалення закону, який уповажив би французький банк значно підвищити дотеперішню суму зачетів, уділених скарбови для конетних потреб скарбу. Всі депутати бажали скорой розв'язки урядової кризи. Більшість депутатів є думки, що є конечно і можливе до зрелізування утворення уряду народньої згоди.

Протим/зулмизський фронт.

Східний договір, заключений між Чемберленом і Ж. Менделем змисав до привернення англійсько-французького фронту проти Туреччини і проти магометанського націоналізму в Малій Азії.

Смерть англійської королеви матері

Англійська королева Олександра померла дня 20. н. м.

Мусоліні не їде до Лондону.

«Ун. Прес» повідомляє, що італійський уряд вишле до Лондону Ш'єлюю, Медічі дель Вистедьо і Пільотія для підписання льоканських договорів в імені італійсько-

го уряду. Мусоліні до Лондону не поїде.

За прилучення Австрії до Німеччини.

З Риму доносять: В обмові з німецькими журналістами заявив Мусоліні, що Італія ніколи не згодиться на прилучення Австрії до Німеччини.

Ватикан і Югославія.

Білгородська «Політика» доносить з Риму:

По відвізлі югославського посла при Ватикані з Риму, вислав новоіменований повновласник Югославії Мілан Йовановіч до кардинала-Гаспарі писмо, повідомляючи його про свою чимнацію. Після цього, що мав відчитати це писмо, верну в Ватикан в відповідь, що Ватикан не хоче прийняти писма. Себратар посольства удався до Ватикану особисто, але не прийняв його. В цій справі Ватикан не дав ніяких вияснень, з чого можна висити, що хоче зрвати зносини з Югославією.

Перед вибухом революції в Єгипті.

З Лондону повідомляють, що політичне положення в Каїро дуже напругене. Стопятьдесять членів розв'язаного єгипетського парламенту на зборах у готелі Контінен-таль зачили Заглюлені баші, що революція в Єгипті мусить вибухнути кожної хвили, коли народова не привернуть повальних конституційних прав, насилувавших урядом Заглюль баша видав маніфест до народу, в котрім визнає не допускати насильства. Місто Каїро виглядає наче військовий табір, біля парламенту стоять відділи війська й поліції. Переходи до парламенту щільно замкнені.

Гальваноускас у Чемберлена.

«Balt. Presse» доносить з Лондону, що литовський посол в Лондоні Гальваноускас був прийнятий Чемберленом, з яким обговорював скляний миру, особливо в Європі.

Гальваноускас підніс також цілий ряд актуальних справ Литви.

Сензаційні документи.

В останніх днях найдено в Ле-інгтонді часті архіву царя Миколая II. Седм найденних документів нахольдяться також незнана досі кореспонденція царя Миколая з англійським королем Юрієм з 1916 року ти писмо Поанкаре до царя з інтересними подробицями в справі політики французької соціалістичної партії підчас світової війни, коли то під проводом Альберта Тома була вислана до Росії французька місія.

Нім. правниці проти льоканських договорів.

Всеніці й інші паві партії пригтовдяться до гострої боротьби в парламенті проти договорів, заключених Німеччиною з Льоканію. Партії ці надумують анести проти уряду Лотєва заяву надворія. «Льоканшайфгер» містить заяву нім. союзу промисловців, у якій союз пригадує свій меморіал, вручений Гинденбургю, що аиступить рішучо проти льоканських договорів. Союз зазначає, що зосів не змінив свого становища. Договори ці вважає політичними і економічним понесенням Німеччини.

Зріст еміграції до ССРР.

«Известия» звертають увагу на зріст еміграції до ССРР. З пооводу економічної кризи в західній Європі і еміграційних обмежень до Америки, багато робітників і селян хоче переселитися до ССРР. Комісаріят рільництва має вже поданий від 471 тисяч осіб, що бажать

переселитися і пояшувати в радянських республіках.

Заговор анархістів в Болгарії.

З Софії доносять: Цими днями діяло тут до кровавих сутичок поліції з анархістами. По обох сторонах є убиті й панені. Іде тут о заговор, який шириться також на провінцію. Анархісти вибрали навіть особи, що мали виконати замах на відомих визначних політиків в Софії.

Біржа.

Гроші.

Америк. дол. 6:000 6:81, канал. дол. 6:30 — 6:40, чеськ. дол. 0:1975 — 0:2000, лей 0:0175 — 0:0375, франк фр. 0:2775 — 0:2800, фр. швейц. 1:30—1:32, англ. фунт 34:00 — 31:50.

Золото. 20 кор. 28:00 — 28:20, 20 франк. 26:00—26:70; 20 марк. 30:50—31:00; 10 руб. 34:80—35:10.

Срібло. Австр. кор. 0:5630—0:5700, 5 л. кор. 2:90—3:00, флорен 1:45—1:50, рубл. 2:40 — 2:50, рубль дрібний сріблом 1:20—1:30.

Збіжжя.

Пшениця жита в 1925 р. 21:00 — 22:00, жито галицьке в 1925 р. 15:00—15:50, яч. жито галицький бров. — до —, овес гал. 16:00—16:50.

НОВИНКИ.

— Почтові складишки розсилаємо з квітеньським числом, та просимо П. Т. передплатників негайно відновляти передплату, щоб не було перерви у відсилці часопису. Передплата на місяць грудня 4:50 зол.

— **„Батьки міста“.** Пишуть нам з Бельз: „Вночі з 18. на 19. листопада ц. р. обирали пожити незначні гроші касу міста Бельз, збираючи понад 4000 золотих публічного гроша. Прикати гроші около 300 амер. дол. „власність“ комісара П. Хузіда, паланого тинце, пошитою. Дивним дивом попереднього дня, як твердять касери, згублено ключі від каси, а зараз вночі трапилися ключі. На міста, гроші і ключі від каси вже знайшлися під натиском силства; все спокійно в порядку закла секретаря і зарекомісера. Так виглядають посядки в нашою правління міста, де засідають самі Полки, хоча в Бельзі — більшість Українців. Громадської рада з виборів, очевидно, нема. Батьки міста поїхали в старосту. Українців поміщено, хоча в іменованій прибічній раді засідають в більшість часті інтелігентні Полки, які, очевидно, мають на свої тільки власні інтереси. Магістрат і помічник рада можуть „тримувати“ з наслідків своєї патрістичної господарки.

— **Чотирьох вломи.** По звістці, що на респіт наше місто збільшило себе від банді, похитати мола, яка її допонує: — від банді — арештованих. Бо ті, що за волі, не можуть жити без праці. А саме на вул. Цибудий у крамниці Мамбери злодій пробивши в стіні діру, викрав човало полотна та матерії; на вул. Листопада у самого львівського старости викрав срібну посудину та скатерт; у костелі св. Миколая розбили дві бляшані скриньки; вночі пробували розбити крамницю на вул. Городицький ч. 41, але втік сплюснати. Діагности тих, але як на спокійне місто — багато.

— **З хосинами самогубства.** Цим разом звітний діяч Пилип Качек не хотів мати спокій вмерти, а тільки зробити крадіжку несподіванку родині, а якого ждала після суперечки: скохана з П. поз. на подвір'я і зломив собі ногу та сильно потовкано.

— **Умовини.** В „Prager Presse“ (ч. 131) поміщена стаття д-ра Вол. Залозецького про спокійне будівельне вистенство з дерев.

— **Ціна статистика.** На всі факультети чеського (Карлового) університету в Празі вислано на зимовий семестр 1924/25 р. 7,85% слухачів, з того 1381 жінок. На теологічний факультет попадає 49 (1), на правничий 2026, на філософський 1473, на природничо-математичний 2263 слухачів. Студентів-чужинців залісано 11/8.

— **Кому дати університет?** Англіійський уряд приготувався до заснування університету на Золотім Побережжі в Азімоті, для мешканців тропічної Африки. Метою цього університету піднести освітній рівень африканських негрів на європейську якість. Заступником ректора буде негр д-р Касідр Ебер, а ректором потеперішній ректор університету в Цейлоні. Професорами негрів будуть виключно люди білої раси.

— **Політика і печатка.** Абд-ель-Крім, який перебігав все, не забув про печатку для своїх нових держав, за яку бореться. Тому замовив її у Парижі, у знаменитого печаткаря. Печатка була величезною гарною, але дешева. Печаткар не дався виконати замовлення і французька влада

не добувала нічого більше як веселити й момент в обставині: що фірма „Ріфін“ яка республіка“ була злобена Французом.

— **„Бабусина очкари“.** Так називається сучасний Сербський роман, проти якого почалися в Москві величезні політичні процеси. В 90-их ро. коли желя політичний та літературний сажок, де були представники революційної інтелігенції. Вона полагала ім добувати паспортів і вишуквала схожих. На протязі 25 літ такої свідч. л. восточности, вона зрадила своїм ініціям. Уже в 1899 р. відомий спеціаліст від позакласових тайн революціонерів, Бурцев, виняв її подвійну роль. Сербський роман оспівував пресю і від попереднього і від теперішнього, парвського. Як не як — конспіраційний талант та й годі!

— **За що платити гроші?** Ця проблема в Львівській міській літературній марш, зовсім нежизнеспособна ще з 1890—1894 ро. Якийсь молодий хлопчик 60 літ тому купив собі пілу збірку сніжних марок, а по його смерті кони залишилися в сніжних столах. Шойло розклав наші цей скарб і 118 партій марок вартості 37 фунт. шт. продав на літній ціні за 7700 фунт. шт.

— **Вліпи Ібсена.** Нью-Йорська преса оповідає торгачу історію про молодого Шнедку Вілсона, що приїхав туди кілька літ тому студіювати в університеті і від впливом лекторів драм Ібсена дізнався додум до самогубства. Дізнавши терпіти на механізм і похмурий настій Ібсенівських творів, в яких вона залюбки розчитувалася, змінив її нервовий постоїт. Отанньою спонкою до самогубства була сеча з „Будівничого Солнця“, де Сомне гаде з неї.

— **Чи можна жити 300 літ?** З нагоди нещодап. письменника Шова „Назад до Метаталема“ відомий фланкський лікар Кук з Нансі, що має свою окрему школу, відповів на запит читачів про можливість продовження людського віку. Людський вік тільки винково переходить між біблійного віку. Тільки 4 пооп. шнелізованих людей живуть довше як 60 літ. Найдовший відомий вік є 160 літ. Усі, що доживають сотки і довше, є селянами, яких життя в блище до життя. Воля не може впливати на продовження життя, хіба механічний вплив на підсвідомість. Не вистачить для продовження життя припинити всі впливи, які входять життю, тому, що не тільки недуги скорочують його. Імовірно в кожній людині є забезпечена певна кількість життєвої сили, яку вона витрачує швидко або повільніше.

В суботу, 21. п. м. минуло сім літ від хвилі, як українські війська покинули Львів після толькотинської важкої боротьби з польським перелігом.

— **Мико. Шентницький** не буде нападником. Нещадно полади ми були за польською й за захватником преюю звістку, що мико. Шентницький має бути остаточно іменованим кардиналом з нагоди відбуття найближчої папської константи. Як на інформують з компетентних джерел, ця містка не відповідала дійсності. Також цим разом було помічено, що іменовані мико. Шентницький, який має стати кардиналом по смерті краківського єпископа-кардинала Пузиви.

— **„Сторонка з минулим“.** В статті під цим заголовком, поміщений в останньому числі нашого органу (ч. 262) в рядку 19-тім з кінця замість помилково надрукованого слова „ше“ — має бути слово „т с с“.

— **Фальшиві гроші.** „Артист“, які вказо також терплять від безробіття, а може й нічого кращого не в силі надіювати, пускають у світ копії найкращих тепер мільйонів — грошей. По фальшивих доларах, які п'являть незалежно в Львові, а інколи по застосуванню двох фальшивих-блатів в Брухове, прийшла черга на останні чі червоні. Чоловік біже стверджує, що якийсь добродій встиг пісти 15 аркаш цієї валюти по 30 зол. за штуку та ім блакувало деяких прикмет повної автентичности. Цим кеп'ячим „заступом“ з деїстичний технік Сміхе Радковіч, або Рубиштейн з Білгородку.

— **Бідний воякиня.** Як несподіванка зробила війна „василий“, новий малюнок доказом може бути процес виданий у Зальцбурзі проти буши. генерал-оберста арстр. армії Іосифа Фердинанда з Тоскани Габсбургсько-лотаринської родичи. 27 пенсіоніст, що служили давніше в архієпископському домі Тоскана, домагаються відшкодування. Адвокат архієпископа Іосифа Фердинанда доказав, що архієпископ живе ним з плати пенсіоніста 573 шлілінгів місячно, а всі його маєтки, що стали власністю Чехословаччини та Італії, до них лишалися без відшкодування; решту майна вложив в австр. військову позичку, яку втрів.

ВІДОМА КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ ВАСИЛЯ ГРЕСЯКА

у Львові, вул. Смістуська 20.

виконує солідно і дешево одяг з першокласної матерії від 160 зол., як рівнож реверенди для Всц. Духовенства (також від 160 зол.). Різномодні матерії на складі 748 по конкурентній цінах. 6—6

Дописи.

Центральні вивчки, пол. Голодоч. (Прогн української школи). Учитель, брати мико. Демиче, читачі:

Оголошення. Inspektorat Szkolny pow. karpackiego zgodnie z rozporządzeniem wykonawczego Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, z d. 7. I. 1925 r. do ustawy językowej szkolnej z d. 31. VII. 1924 r. (Dz. URP. Nr. 3 poz. 33) niniejszem podaje do wiadomości zainteresowanych rodziców, mieszkańców wsi (Czerwiczach wielkich). Przeglądane przez Kuratorium badanie, złożonych przez rodziców danego obwodu szkolnego deklaracji w myśl art. 3 wyżej zacytowanej ustawy językowej szkolnej (Dz. URP. Nr. 79, poz. 766) dało wynik następujący: 1) Deklaracji o języku nauczania (w iki) ogółem wpłynęło z miejscowości Czerwiczach wielkich — 59; na dzieci (98). 2) Z tych uznano a) za ważne na (17) dzieci, b) za nieważne z powodów 1) cofnięcia deklaracji i oświadczenia się za „szkolę czysto polską z językiem macierzystym jako przedmiotem nauki 2) szafszowanie podnosu, braku pełnomocnictwa, wleku rozszkolenego dziecka, nieprawidłowości deklaracji na (81). Na podstawie powyższego wyniku stosowanie do art. 3 u przedmiotu przytoczonej ustawy językowej szkolnej z d. 31. VII. 1924 r. językiem nauczania w (1-00) klas. publicznej szkole powszechnej w Czerwiczach wielkich) porozumie dołączyci do język państwowy. Od powyższego ogłoszenia p. Karatora O. S. P. przysługuje zgodnie z § 12 rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa W. R. i O. P. z d. 7. I. 1925 r. do ustawy językowej szkolnej z d. 31. VII. 1924 r. zainteresowanym rodzicom prawo odwołania do Pana Ministra W. R. i O. P. w ciągu dni 14-tych od daty wywiezienia niniejszego.

Як бачите, це оголошення без дати. Але на коноті є печатка, а в печатці дата: 2. X. 1925. Отже п. куратор та інспектор поспішили з оголошенням. Зміст його чудовий, а не копія чужого! З 98 дітей, що бачили їх домагалися в деклярації української школи, визнано тільки за 17 дітей право на навчання в українській мові. Поміч, іза яких за 81 дітьми не визнано того права. Я заведено в школі польською мовою, а ж сін, а всі вони оригінальні, одинокі в своїм роді і поєднані сформулювали! З тих і нарікає видно, яким чином родяться по українських селах польські школи, якими методами посягаються польське владу, щоб аблажувати, застрашувати і стероризувати українське сільське населення. З тих причин найближча остання: „зупелна несправедливість“, якою можна все користуватися в таких справах аж надто довільно. Всеж таки треба сказати, що й українське населення на Волині, особливо ж його інтелігенція, не без сили, бо таких Цепеневичів Вел. є цілі сотки, а наші люди відріде де зміни постоїти за тими мінімальними правами в шкільній діяльності, що їх гарантують нам закони польської держави.

3 судової сали.

Процес Штайгера.

Тринадцятий день розправи.

Свідок Б. Фіхман, приватний украліст, стовп з обвинуваченням на поз вул. Корпеліка і Лепіши. Обвинувачений не мав у руці нічого, заховувався вповні нормально, сміявся і жартував. Перед проїздом президента Штайгера допровадили з свідком а свідок відійшов від нього і став між публікою в останньому ряді. Свідок бачив бомбу в часі її лету, але не міг собі згадати, звідки вона вилетіла. Відходячи чув, що когось арештовано, але швидко на Гайлопольській вулиці побачив обвинуваченого, якого гела поліція. Коли Штайгера забили до авта, клякав він здалека, що Штайгер невинний і що перед хвилею з ним розмовляв.

Прокур.: Чому ви не пішли на поліцію? Свідок: На дев'ятий день була у „Слові Польському“ вістка, що поліція шукє за свідником аттестату і в боях, щоб мене не арештувати. Кілька днів пізніше поліція мене арештувала і дежала 9 днів у тюрмі від замітум співучасті в аттестаті.

Д-р Ляндав поставив внесення на покликання в характері свідків д-ра Вальдмана і Радка з Відня, а на випадок відкликання того внеску, на відкриття протоколи, які вказані зложити на віденській поліції. Оба ці свідки знають, що Українці д-р Перфешкий і Е. Коновальєв в розмові з ними признали, що замах виконав Олександрів.

Прокуратор заявив, що переслухання тих свідків не внесе до розправи нічого сутнього, бо оба ці свідки мали би свідчити на об'єктивну, що вони чули від когось, а не на об'єктивну, що вони бачили або що власною знають. За те прокуратор вносить переняті кілька ясел „Шлях спростування Перфешкого і Коновальєва. Крім цього вважає потрібним

покликати в характері свідка Ляндавського свідка „Шлях“, який має би ставити автентичність свідкування (дементі) про Перфешкого і Е. Коновальєва. Далі просить прокуратором внесення на перекладання о. мітату Білєцького в характері свідка на об'єктивну, що переняті листа Укралістичної Військової Організації дивись особисто о. мітаторовит Шентницький.

З одержаних прокуратором поліційних репліцій видно, що поліція об'єктивності листа не мала, бо мітаторовити одержав лист перенясав до Коєвідства тільки відпис цього листа.

Д-р Гоек протипався внесенню прокуратора в справі переслухання о. Білєцького а домагається в тій справі відняти о. мітаторовит Шентницького, що перебуває тепер у Карлсбурзі і там може бути переслуханий такиймі судом.

Д-р Гоек і д-р Ляндав протипався, ся також внесенню прокуратора на відкриття обох спростувань з „Шлях“. Зокремаж д-р Ляндав виголошує погляди на тему вітосвалости паперу та радить прокураторові покликати на свідків свідків д-ра Перфешкого і Е. Коновальєва, які не робить він (Ляндав) покликуючи на свідків д-ра Вальдмана і Радка. Далі твердить Ляндав, що дементі д-ра Перфешкого і Коновальєва не відносяться до їхньої розмови з Вальдманом у Відні а до інтерв'ю, яке оголосив у лавіанській пресі Вальдман про свою розмову з Перфешким.

Свідок Микитин, що сидить тепер у тюрмі, зівнає, що в часі замаху стовп під караваном Де Ла Пе і бачив бомбу в часі її лету. Ще заки бомба вилетіла, він пішов на вул. Коєвідська, не бажаючи наражувати себе на арештування, яке могло його як бачного комуніста легко заскочити. Він не бачив ні місця, звідки вилетіла бомба, ні виконавця аттестату, ні обвинуваченого. Свідок набрав сильного перекокання, що аттестат виконали комуністи Фіхман і Паньшин. Далі розказує цілу історію про те, як став комуністом, як перестав ним бути та як став конфідентом Кайдана. На Фіхмана і Паньшину виклав як на виконавців замаху з глибокого внутрішнього переконання. Описуючи далі Харкова Микитин зівнає, що Харків вийшов від Штайгера. Далі зівнає свідок про ті події, які були предметом розправи Сегі і тов., а на який то розправі Микитина засудили на 6 літ тюрми, хоч той засуд покино не правосуддя.

В шесті років свідок сотника У. Г. А. Миколи Шуровського пров'ї української гімт. в Рогатині відбувся Зауоріжне Богослуження для 24 ч. м. о. год. 8. рано в 8:32 церкві св. Юра. 1—1

ОПОВІСТКИ.

Львівський Український Театр під дир. М. Стаєвника. Театропіль. Сала „Мішанського Братів“.

Понеділок 23. XI. „Граф Люксембург“. Вівторок 24. XI. „Лісова пісня“. Від середи 25. XI. театр переміститься до Збожжя. 812 4—4

Український мішаний хор Д. Нотка. У вівторок 24. XI. м. Радка. У четвер 26. XI. м. Сокаль. У п'ятницю 27. XI. м. Сокаль. У суботу 28. XI. м. Рава Руська. У неділю 29. XI. м. Рава Руська. 768 13—? Адміністрація. Репертуар „Українського Наддніп'янського Театру“ О. Мітченчик. Жидівні. Сала „Соколя“. 23. XI. „Майська ніч“. 562 5—?

Дрібні оголошення.

ШУКАЮ улюбленої кімнати на дві особи, на час від 23. до 31. грудня 1925. Зголошення до Адміністрації „Шлях“ пів „Гумен“. 831 1—2

Б. Ц. має листа post-resante Болівії. 1—1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Д-р РОСТИСЛАВ БІЛІС

Львів Потоцького 4. П. пов. ординує від 3—5. 5—5

Кооператива тинкотарських виробів ручних і машинних „АЛЬФА“ при вул. Норальницький ч. 8. приймає всілякі замовлення і реєстрацію матеріал добірний. Виконання дуже ретельне, ціни пенсіоні. 815